Р Е Ш Е Н И Е
№ 42661

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маргарита Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8835** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.
Образувано по касационна жалба подадена от Д. А. Е., чрез адв. С. М., срещу решение постановено на 09.06.2026г. по НАХД № 17669/2025г. на СРС, 22 състав.
Касаторът поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно и необосновано. Поддържа, че съдът не е изложил конкретни мотиви във връзка с изричните оплаквания в жалбата срещу НП – за допуснати процесуални нарушения при съставянето му и неизпълнение на изискванията за форма и мотивираност на акта. Липсват мотиви и във връзка с възраженията, че АУАН е съставен след изтичане на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН. Прави искане решението на СРС и НП да бъдат отменени.
Касационната страна – Началник сектор в отдел пътна полиция СДВР, чрез пълномощник, с писмено становище оспорва жалбата.
Прокурорът от СГП изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.
Административен съд – София-град, V касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:
Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира, че решението е постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на Д. А. Е., против Наказателно постановление № 25-4332-026987-23.10.2025г., издадено от Началник сектор в отдел пътна полиция СДВР, оправомощен със заповед рег.№ 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи. С наказателното постановление, на Д. А. Е., за нарушение на чл.21, ал.1, ЗДвП, е наложено на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП наказание – глоба в размер на 700 лв. (357,90 евро) и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.
В НП е отразено, че наказанието се налага за това, че на 09.05.2025г., в 09:30 часа, в [населено място], по [улица]с посока от [населено място] към [населено място], управлява лек автомобил „Ф. г.“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 105 км/ч (измерена 109 км/ч – 3% толеранс), при ограничение за населено място от 50 км/ч/ - превишение от 55 км/ч. Отразено е, че скоростта е измерена и заснета с АТСС “CORDON-M” 2 С № MD1193 и е съставен АУАН № АД21224 от 29.08.2025г.
Като писмени доказателства по делото на СРС са приложени: АУАН, на който е отбелязано, че е връчен на нарушителя на 14.10.2025г.; справка за нарушител/водач; преглед на вписан тип средство за измерване; заповеди за назначаване и оправомощаване на контролния орган; протокол от проверка от БИМ и извадка от регистър на одобрените за използване типове средства за измерване; докладна записка. В проведеното съдебно заседание на 02.06.2025г., съдът е приел писмените доказателства и е разпитал като свидетел съставителят на АУАН.
Въз основа на този доказателствен материал е постановил обжалваното решение от 09.06.2026г. по НАХД № 17669/2025г. на СРС, 22 състав, с което потвърждава НП. Съдът е приел, че всички елементи от фактическия състав на нарушението се установяват от събраните писмени и гласни доказателства.
Пред касационната инстанция не са ангажирани писмени доказателства.
Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.
При осъществяване на правомощията си настоящата инстанция намира, че в хода на производството пред СРС и при постановяване на обжалваното решение са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.
Безпротиворечива е съдебната практика, че дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, а наказателното постановление, като резултат от упражнената дейност по административно наказване, представлява правораздавателен акт, който се издава по реда на ЗАНН и следва да отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание. Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство. С него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде решен от съда по същество. Съгласно чл. 63, ал. 1 и ал.2, ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление или електронния фиш. С оглед правомощията на районния съд и правораздавателния характер на наказателното постановление, в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция, тоест при упражняване на правомощията си районният съд следва да реши спора по същество. Съдът следва да оцени поотделно и в съвкупност, както събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства, така и тези събрани в хода на съдебното производство. Въз основа на доказателствата съдът действащ като решаваща инстанция следва да формира собствени изводи за установената фактическа обстановка по

делото. Въз основа на установените факти съдът следва да изложи конкретни мотиви дали фактите обуславят квалифицирането на деянието като нарушение описано в НП. Дали то е извършено от нарушителя и налице ли са основания за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Съдът следва да установи и дали в хода на производството са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на някой участник, в това число и по отношение посочването в НП на всички относими обстоятеслтва, послужили като основание за ангажиране на отговорността на нарушителя. Въз основа на тази съвкупна преценка на доказателствата по делото и приложимите правни норми, съдът следва да упражни някое от правомощията си по чл.63 ЗАНН.

В конкретния случай изводът на СРС, че писмените доказателства по делото установяват извършеното от Д. А. Е. нарушение на правилата на ЗДвП, е необоснован. Посочено е в решението, че изводите за фактическото обстановка по делото са направени въз основа на събраните гласи и писмени доказателства, в това число „снимков материал, копие от ежедневна форма на отчет, копие от справка-картон на водача, справка за първоначална регистрация, декларация по чл.188 от ЗДвП..,“. Така изброените в решението документи и снимков материал липсват като писмени доказателства по делото. Те не са приложени към делото на СРС, не са и изпратени по електронен път като сканирани образци на документите. При липса на посочените в мотивната част на решението доказателства, изводът на СРС за установените факти, в това число и конкретно за нарушението, са явява напълно необоснован и в нарушение на процесуалните правила.

Освен това, в решението е посочено, че е постановено в „закрито заседание на девети юни две хиляди двадесет и шеста година“. Съдът постановява решението си след като разгледа делото в открито съдебно заседание, като е приложен и протокол от втори (а не девети) юни.

В решението съдът е приел от фактическа страна, че измерената скорост на нарушението е 108 км/ч, което обстоятелство от една страна не може да се установи, тъй като изброените писмени доказателства не са приложени по делото, а от друга страна, в НП е посочено, че измерената скорост е 109 км/ч.

Пак СРС приема в мотивите, че нарушението е установено съобразно показанията на „АТСС “CORDON-M” 2 серия MD 1293“, при липса на доказателства за това, а и в НП е отразено, че нарушението е заснето с: АТСС “CORDON-M” 2 С № MD1193.

В протокола от съдебно заседание на 02.06.2025г. е отразено, че въззиваема страна е: „началник група СДВР – ОПП“, а от самото НП, както и представените писмени доказателства за назначаване на длъжност е видно, че наказващият орган заема длъжността Началник сектор в отдел пътна полиция СДВР.

Необосноваността на изводите за фактическата обстановка по делото, позоваването в решението на документи и снимков материал, които не са приложени като доказателства по делото, фактологичните разминавания с обстоятелствата отразени в НП и неправилно призования ответник за съдебното заседание, мотивират настоящата инстанция да приеме, че обжалваното решение е постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, съставляващо касационно основание за отмяна на съдебния акт по см. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 2 НПК. Следва на основание чл. 221, ал. 2, чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК вр. чл. 63в ЗАНН отмяна на първоинстанционния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане по същество, от друг състав на районния съд.

По аргумент от разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК, при новото разглеждане на делото първоинстанционният съд следва да се произнесе и по разноските за водене на делото пред

касационната инстанция.
Водим от горното, Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение постановено на 09.06.2026г. по НАХД № 17669/2025г. на СРС, 22 състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.